

Episcopat catalá. Prou que ho demostra el magne espectacle del enterrament i funerals. Prou que ho demostren les comunicacions de ex-alumnes i famílies d' alumnes. Prou que ho demostren les paraules que tota la premsa del Bisbat i fins la de Barcelona dedicà a la pèrdua del inolvidable company.

Per a tots el nostre cor adolorit vessa d' agraïment i als peus de Santa Maria del Collell aixequém nostres humils pregaries per a qui tant honoren al fervorós devot seu Mossén Joan Roquer (q. a. C. s.).

La mort

La terrible enfermetat que feia temps minava l' existència del Dr. Roquer, s' havia manifestat durant el curs prop-passat amb caracters alarmants obligant-lo a deixar les assignatures de Física i Agricultura que, junt amb la de Química, feia temps regentava.

El dia de Pasqua granada—19 de Maig—feu encare la vida ordinària passant bona part del matí al confessionari i efectuant varies fotografies de col·legials. A la tarda va fotografiar la Santa Imatge de la Nostra Madona, seguint aquesta la última obra de la seva afició a la fotografia.

A les 6 de la tarda li sobrevingué un violent atac que l' deixà sense sentit. Recobrat aquest i davant la gravetat del moment li foren administrats els últims auxilis de la Religió, rebent-los amb fervor edificant.

Mentres tant els col·legials tots, fins als quals trascendí aviat la trista nova, agenollats als peus de Santa Maria del Collell, pregaven per que Deu dongués força en aquells trascendentals moments al volgutíssim malalt.

Inútils tots els esforços de la ciència davant els designis de Deu, en la tarda del dilluns de Pasqua entregá son esperit el Dr. Roquer rodejat de la seva apesurada família, del Sr. Director del Col·legi i dels Professors de l' Establiment.

Prompte el toc melangiós de les campanes del Santuari escamparen la fatal nova—no per esperada menys temuda—per tota la comarca del Collell...

L' enterrament

Durant el temps que estigué el cadáver en la capella ardent, no pararen les mostres de dolor cristiá cristallitzat en la fervorosa pregaria. En el Santuari els col·legials aplicaren el Sant Rosari per l' etern descans de la seva ànima. La Comunitat del Collell, amb Creu alçada, es trasladá a la Capella ardent per a cantar solemniat absoluta al qui fou son company volgut.

L' endemà dematí tingué lloc l' acte de l' enterrament en el qual es manifestaren les universals simpaties de que gosava l' il·lustre finat. Resat l' Ofici de *corpore insepulto* per el Sr. Director, cantant tots els col·legials la missa gregoriana de *requiem*, s' organitzá la túbnebre comitiva, precedida de Creu alçada, per acompanyar les despulles al cementiri del Torn, parroquia del nostre Santuari. Presidia la clerecia parroquial de la rodalia el párroco propi Mossén Miquel Bastóns.

El féretre—sever dintre la senzillesa cristiana—fou portat a pès de braços fins a la sepultura per torns d' alumnes del difunt que sollicitaren aquesta distinció. En el dol hi figurava, apart el Sr. Director, Claustre, família i tots els alumnes, els ex-companys de professorat del doctor Roquer, il·lustres Drs. Iglesias i Morera, canonges de Girona, párroco de la Catedral Dr. Gironella, catedràtics del Seminari Major Drs. Planadecursach i Gironés, ex-diputat a Corts Sr. Llosas, Missioners de Banyoles Mn. Compta i Mn. Codinach, ex-alumnes del Collell, sacer-